

¹Und die Töchter Zelophehads, des Sohnes Hephers, des Sohnes Gileads, des Sohnes Machirs, des Sohnes Manasses, unter den Geschlechtern Manasses, des Sohnes Josephs, mit Namen Mahela, Noa, Hogla, Milka und Thirza, kamen herzu² und traten vor Mose und vor Eleasar, den Priester, und vor die Fürsten und die ganze Gemeinde vor der Tür der Hütte des Stifts und sprachen:³Unser Vater ist gestorben in der Wüste und war nicht mit unter der Gemeinde, die sich wider den HERRN empörte in der Rote Korahs, sondern ist an seiner Sünde gestorben, und hatte keine Söhne.⁴Warum soll denn unsers Vaters Name unter seinem Geschlecht untergehen, weil er keinen Sohn hat? Gebt uns auch ein Gut unter unsers Vaters Brüdern!⁵Mose brachte ihre Sache vor den HERRN.⁶Und der HERR sprach zu ihm:⁷Die Töchter Zelophehads haben recht geredet; du sollst ihnen ein Erbgut unter ihres Vaters Brüdern geben und sollst ihres Vaters Erbe ihnen zuwenden.⁸Und sage den Kindern Israel: Wenn jemand stirbt und hat nicht Söhne, so sollt ihr sein Erbe seiner Tochter zuwenden.⁹Hat er keine Tochter, sollt ihr's seinen Brüdern geben.¹⁰Hat er keine Brüder, sollt ihr's seines Vaters Brüdern geben.¹¹Hat er nicht Vatersbrüder, sollt ihr's seinen nächsten Blutsfreunden geben, die ihm angehören in seinem Geschlecht, daß sie es einnehmen. Das soll den Kindern Israel ein Gesetz und Recht sein, wie der HERR dem Mose geboten hat.¹²Und der HERR sprach zu Mose: Steig auf dies Gebirge Abarim und besiehe das Land, das ich den Kindern Israel gebe werde.¹³Und wenn du es

¹فَتَقَدَّمَتْ بَنَاتُ صُلْفَحَادَ بْنِ حَاقَرَ بْنِ جِلْعَادَ بْنِ مَآكِيَرَ بْنِ مَنَسَّى، مِنْ عَشَائِرِ مَنَسَّى بْنِ يُوسُفَ. وَهَذِهِ أَسْمَاءُ بَنَاتِهِ، مَحْلَةُ وَتُوعَةُ وَحُجْلَةُ وَمِلْكَةُ وَتِرْصَةُ.²وَوَقَفْنَ أَمَامَ مُوسَى وَالْعَازَارَ الْكَاهِنِ وَأَمَامَ الرُّؤَسَاءِ وَكُلِّ الْجَمَاعَةِ لَدَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ قَائِلَاتٍ،³أَبُوتَا مَاتَ فِي الْبَرِّيَّةِ، وَلَمْ يَكُنْ فِي الْقَوْمِ الَّذِينَ اجْتَمَعُوا عَلَى الرَّبِّ فِي جَمَاعَةِ فُورَحَ، بَلْ بِخَطِيئَتِهِ مَاتَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ بَنُونَ.⁴لِمَاذَا يُحْدَفُ اسْمُ أَبِيئَا مِنْ بَيْنِ عَشِيرَتِهِ لِأَنَّهُ لَيْسَ لَهُ ابْنٌ. أَعْطَيْنَا مُلْكًا بَيْنَ أَعْمَامِنَا.⁵فَقَدَّمَ مُوسَى دَعْوَاهُنَّ أَمَامَ الرَّبِّ.⁶فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، بِحَقِّ تَكَلُّمِ بَنَاتِ صُلْفَحَادَ، فَتُعْطِيهِنَّ مُلْكٌ تَصِيبُ بَيْنِ أَعْمَامِهِنَّ، وَتَقُولُ تَصِيبُ أَبِيهِنَّ إِيَّاهُنَّ. وَتَقُولُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، أَيُّمَا رَجُلٍ مَاتَ وَلَيْسَ لَهُ ابْنٌ، تَقُولُونَ مُلْكُهُ إِلَى ابْنَتِهِ.⁹وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ ابْنَةٌ تُعْطُوا مُلْكُهُ لِإِخْوَتِهِ.¹⁰وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ إِخْوَةٌ تُعْطُوا مُلْكُهُ لِأَعْمَامِهِ.¹¹وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِأَبِيهِ إِخْوَةٌ تُعْطُوا مُلْكُهُ لِتَسْبِيهِ الْأَقْرَبِ إِلَيْهِ مِنْ عَشِيرَتِهِ قَبِيرَتُهُ. فَصَارَتْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ قَرِيبَةٌ قَصَاةٌ، كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى.¹²وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، اصْعَدْ إِلَى جَبَلِ عَبَارِيمَ هَذَا وَانْظُرْ الْأَرْضَ الَّتِي أُعْطِيتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ.¹³وَمَتَى تَنْظُرُهَا تُصَمِّمُ إِلَى قَوْمِكَ أَنْتَ أَيْضًا كَمَا صُمِّمَ هَارُونَ أَخُوكَ.¹⁴لَأَنَّكُمْ فِي بَرِّيَّةِ صِينَ، عِنْدَ مَخَاصِمِ الْجَمَاعَةِ، غَضِبْتُمَا قَوْلِي أَنْ تُقَدِّسَانِي بِالْمَاءِ أَمَامَ أَعْيُنِهِمْ. ذَلِكَ مَاءُ مَرِيَّةِ قَادِشَ فِي بَرِّيَّةِ صِينَ.¹⁵فَقَالَ مُوسَى لِلرَّبِّ، لِيُؤْكَلِ الرَّبُّ إِلَهُ أَرْوَاحِ جَمِيعِ الْبَشَرِ رَجُلًا عَلَى الْجَمَاعَةِ¹⁷يَخْرُجُ أَمَامَهُمْ وَيَدْخُلُ أَمَامَهُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيُدْخِلُهُمْ، لِكَيْلَا تَكُونَ جَمَاعَةُ الرَّبِّ كَالْعَتَمِ الَّتِي لَا رَاعِيَ لَهَا.¹⁸فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، خُذْ يَشُوعَ بْنَ نُونٍ، رَجُلًا فِيهِ رُوحٌ، وَصَّعْ يَدَكَ عَلَيْهِ¹⁹وَأَوْفِقْهُ قُدَّامَ أَلْعَازَارَ الْكَاهِنِ وَقُدَّامَ كُلِّ الْجَمَاعَةِ، وَأَوْصِيهِ أَمَامَ أَعْيُنِهِمْ.²⁰وَأَجْعَلْ مِنْ هَبْيَتِكَ عَلَيْهِ لِيَسْمَعَ لَهُ كُلُّ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ،²¹فَيَقِفَ أَمَامَ أَلْعَازَارَ الْكَاهِنِ فَيَسْأَلُ لَهُ يَقْضَاءَ الْأَوْرِيمِ أَمَامَ الرَّبِّ. حَسَبَ قَوْلِهِ يَخْرُجُونَ، وَحَسَبَ قَوْلِهِ يَدْخُلُونَ، هُوَ وَكُلُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَعَهُ، كُلُّ الْجَمَاعَةِ.²²فَفَعَلَ مُوسَى كَمَا أَمَرَهُ الرَّبُّ. أَخَذَ يَشُوعُ وَأَوْفَقَهُ قُدَّامَ أَلْعَازَارَ الْكَاهِنِ وَقُدَّامَ كُلِّ الْجَمَاعَةِ،²³وَوَصَّعَ يَدَيْهِ عَلَيْهِ وَأَوْصَاهُ كَمَا تَكَلَّمَ الرَّبُّ عَنْ يَدِ مُوسَى.

gesehen hast, sollst du dich sammeln zu deinem Volk, wie dein Bruder Aaron versammelt ist,¹⁴ dieweil ihr meinem Wort ungehorsam gewesen seid in der Wüste Zin bei dem Hader der Gemeinde, da ihr mich heiligen solltet durch das Wasser vor ihnen. Das ist das Haderwasser zu Kades in der Wüste Zin.¹⁵ Und Mose redete mit dem HERRN und sprach:¹⁶ Der HERR, der Gott der Geister alles Fleisches, wolle einen Mann setzen über die Gemeinde,¹⁷ der vor ihnen her aus und ein gehe und sie aus und ein führe, daß die Gemeinde des HERRN nicht sei wie die Schafe ohne Hirten.¹⁸ Und der HERR sprach zu Mose: Nimm Josua zu dir, den Sohn Nuns, einen Mann, in dem der Geist ist, und lege deine Hände auf ihn¹⁹ und stelle ihn vor den Priester Eleasar und vor die ganze Gemeinde und gebiete ihm vor ihren Augen,²⁰ und lege von deiner Herrlichkeit auf ihn, daß ihm gehorche die ganze Gemeinde der Kinder Israel.²¹ Und er soll treten vor den Priester Eleasar, der soll für ihn ratfragen durch die Weise des Lichts vor dem HERRN. Nach desselben Mund sollen aus und einziehen er und alle Kinder Israel mit ihm und die ganze Gemeinde.²² Mose tat, wie ihm der HERR geboten hatte, und nahm Josua und stellte ihn vor den Priester Eleasar und vor die ganze Gemeinde²³ und legte seine Hand auf ihn und gebot ihm, wie der HERR mit Mose geredet hatte.